

I. Et Sha'are Ratson
Yehuda ben Shemuel Ibn Abbas (Aleppo, Syria 12th century)

1. Usually sung on the first day between Torah and the shofar as well as on YK afternoon
2. Midrash on the Torah reading, to focus in on the themes that emerge from the Torah reading (according to the Hahamim) and why we read about the Akedah on Rosh Hashanah
3. Introduces the shofar and its significance

<p>At the time when the gates of favor are to be opened on the day that my hands are spread to God, oh please remember now on my behalf on the day of rebuke. The binder, the bound and the altar.</p>	<p>עת שערי רצון להפתח יום אהיה כפי לאל שוטח אָנָּא זָכֵר נָא לִי בְיוֹם הוֹכְחָם עוֹקֵד וְהִנְעֻקָד וְהַמְזֻבָּח</p>
<p>Finally, he was tested at the end of the ten."The son born to you from Sarah, Your soul is greatly bound up with his, come and offer him up to me as an offering on the mountain where glory shines for you. " The binder, the bound and the altar.</p>	<p>בְּאַחֲרֵית נִסָּה בְּסוּף הַעֲשָׂרָה הֵבֵן אֲשֶׁר נוֹלַד לָךְ מִסָּרָה אִם נִפְשָׁךְ בּוֹ עַד מֵאֵד נִקְשָׁרָה קוֹם הַעֲלֵהוּ לִי לְעוֹלָה בְּרָה עַל הַר אֲשֶׁר כָּבוֹד לָךְ זוֹרַח עוֹקֵד וְהִנְעֻקָד וְהַמְזֻבָּח</p>
<p>Said he to Sarah, "Since your precious one Isaac has grown, and has not yet learned to worship the heavenly God, I should go and teach him that he has a God who gives laws." She said go but not too far. He answered, "Let your heart trust in God." The binder, the bound and the altar.</p>	<p>אָמַר לְסָרָה כִּי חִמּוּדָךְ יִצְחָק גָּדַל וְלֹא לָמַד עֲבוֹדַת שְׁמַיָּךְ אֵלַיךְ וְאוֹרְהוּ אֲשֶׁר לוֹ אֶ-לֹ-הִים אֲמַרְהָ לְכֵה אֲדוּן אֲבָל אֵל תִּרְחַק עָנָה יְהִי לְבָבְךָ בְּאֵל בּוֹטָח עוֹקֵד וְהִנְעֻקָד וְהַמְזֻבָּח</p>
<p>The day dawned and he rose early to journey in the morning with his two lads from people of falsehood. On the third day they reached their destination and he saw an image of honor, splendor and glory. He stopped and contemplated to ready himself for greatness. The binder, the bound and the altar.</p>	<p>שָׁחַר וְהַשְׁכִּים לְהֵלֵךְ בְּבִקְרָה וּשְׁנֵי נַעֲרָיו מִמְתֵּי הַשָּׁקֶר יוֹם הַשְּׁלִישִׁי נִגְעוּ אֵל חִקְרָה וַיִּרְא דָמוֹת כְּבוֹד וְהוֹד וַיִּקְרָה עָמַד וְהִתְבּוֹנֵן לְהַמְשִׁיחַ עוֹקֵד וְהִנְעֻקָד וְהַמְזֻבָּח</p>
<p>His lads realized that he had called to them, saying: Have you seen a light shining from Mount Moriah? And they said: "We see nothing but a ditch." He responded "Stay here nation likened to a mule and I and the lad will go forward to worship." The binder, the bound and the altar.</p>	<p>יָדְעוּ נַעֲרָיו כִּי קִרְאָם לְאֵמֹר אֹר הִרְאִיתֶם צֶפֶן בְּרֵאשֵׁי הַר הַמֵּר וַיֹּאמְרוּ לֹא נִחְזָה רַק מְהוֹמֹר עָנָה שְׁבוּ פֹה עִם מְשׁוּלִים לְחִמּוֹר וְאֲנִי וְהַנְעֵר לְהַשְׁתַּחֲוֹת עוֹקֵד וְהִנְעֻקָד וְהַמְזֻבָּח</p>
<p>The two of them went forth to do their work, and Isaac said to his father, "My father I see fire and wood for the pyre. Where, my master, is the sheep required? Are you, on this day, forgetting your law?" The binder, the bound and the altar.</p>	<p>הִלְכוּ שְׁנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת בְּמִלְאָה וַיִּנְעָנָה יִצְחָק לְאָבִיו כְּכֹה אָבִי רְאֵה אֵשׁ וְעֵצִי מִעֲרֵכָה אֵיךְ אֲדַנִּי שֶׁהָ אֲשֶׁר כְּהִלְכָה הֲאֵת בְּיוֹם זֶה דָּתְךָ שׁוֹכְחִים עוֹקֵד וְהִנְעֻקָד וְהַמְזֻבָּח</p>
<p>His father answered: "In the living God is our trust that he will choose the sheep for the offering. Know all that God wishes God will do. My son let us build a throne before God today, then God will praise the sacrifice and the one bringing the sacrifice." The binder, the bound and the altar.</p>	<p>וַיִּנְעָנָה אָבִיו בְּאֵל חֵי מַחְסָה כִּי הוּא אֲשֶׁר יִרְאֶה לְעוֹלָה הַשֶּׁה דַּע כֹּל אֲשֶׁר יִחַפֵּץ אֶ-לֹ-הִים יַעֲשֶׂה נִבְנֶה בְּנֵי הַיּוֹם לְפָנָיו כְּסָא אֲזִ יִצְמִיר זָבַח וְהִזְבַּח עוֹקֵד וְהִנְעֻקָד וְהַמְזֻבָּח</p>
<p>They knocked open the gates of mercy, the son to be</p>	

<p>sacrificed and the father to bring the sacrifice. They hope to God and trust in His mercy. Those who hope to God are strengthened. They who cling to God's inheritance. The binder, the bound and the altar.</p> <p>He prepared the wood for the offering with strength and valor, and he bound Isaac as he would bind a ram. The light of day turned to night in their eyes, and a multitude of tears flowed strongly, eyes bitterly weeping and the heart rejoicing. The binder, the bound and the altar.</p> <p>"Tell my mother that her darling has departed. The son she bore at age 90 has been consumed by fire and the knife. Where shall I seek a comforter for her? Where? It pains me, the crying and lamenting mother." The binder, the bound and the altar.</p> <p>"Concerning the knife, my speech was aroused. Please sharpen it, my father, and tighten my bindings. And when my flesh is charred, take with you the leftover of my ashes, and say to Sarah: this is the fragrance of Isaac." The binder, the bound and the altar.</p> <p>The angels of the divine chariot were aroused, <i>ophen</i> and seraph asking in supplication, beseeching God for the leader: "Oh please, provide if substitute and bring forth redemption. Please do not let the world be without a moon." The binder, the bound and the altar.</p> <p>Said the Master of Heaven to Avraham: "Do not send forth your hand against one of the three great lights. Return in peace angels of Mahanayim. This day will be a merit for the children of Jerusalem, on it I will pardon the sin of the children of Jacob. On it the gates of Mercy I will open." The binder, the bound in the altar.</p>	<p>דָּפְקוּ בְּשַׁעְרֵי רַחֲמִים לְפָתַח הַבַּיִת לְהַזְבִּיחַ וְאֵב לְזִבְחַת קוֹיִם לְאֵל וּבְרַחֲמָיו לְבָטַח וְקוֹי יְיָ - יַחֲלִיפוּ כַחַ דָּרְשׁוּ בְּנִחְלַת אֵל לְהַסְתַּפַּח עוֹקֵד וְהִנְעֻקָד וְהַמְזֻבָּח</p> <p>הַכִּיּוֹן עֲצֵי עוֹלָה בְּאוֹן וְחִיל וַיִּנְעֻקְדוּ יִצְחָק כְּעֻקְדוֹ אֵיל וַיְהִי מֵאוֹר יוֹמִים בְּעֵינַם לֵיל וְהַמּוֹן דָּמְעוּ נוֹזְלִים בְּחִיל עֵין בְּמַר בּוֹכָה וְלֵב שֶׁמֶח עוֹקֵד וְהִנְעֻקָד וְהַמְזֻבָּח</p> <p>שִׁיחוּ לְאִמִּי כִּי שָׁשׂוּנָה פָּנָה הַבֵּן אֲשֶׁר גָּדְדָה לְתַשְׁעִים שָׁנָה הִזָּה לְאֵשׁ וּלְמִאֲכָלֶת מִנָּה אֲנִי אֲבַקֵּשׁ לָהּ מִנַּחֵם אֲנִי צַר לִי לֵאמֹר תִּבְכֶּה וְתִתְנַחֵם עוֹקֵד וְהִנְעֻקָד וְהַמְזֻבָּח</p> <p>מִמִּאֲכָלֶת יְהִמָּה מִדְּבָרֵי נָא חֲדָדְהָ אֲבִי וְאֵת מֵאֲסָרֵי חֲזֵק וְעַת יָקֹד יָקוּד בְּבִשְׂרֵי קַח עִמָּךְ הַנִּשְׁאָר מֵאֲפָרֵי וְאָמַר לְשָׂרָה זֶה לְיִצְחָק רִיחַ עוֹקֵד וְהִנְעֻקָד וְהַמְזֻבָּח</p> <p>וַיְהִימוּ כָּל מַלְאָכֵי מְרֻכְבָּה אוֹפַן וְשֶׁרָף שׂוֹאֲלִים בְּגִדְבָה מִתְחַנְנִים לְאֵל בְּעַד שֶׁר צָבָא אֲנָא תְנָה פְדִיּוֹם וְכֹפֶר הֶבֶה אֵל נָא יְהִי עוֹלָם בְּלִי יָרֵחַ עוֹקֵד וְהִנְעֻקָד וְהַמְזֻבָּח</p> <p>אָמַר לְאַבְרָהָם אֲדוֹן שָׁמַיִם אֵל תִּשְׁלַחְהָ נָד אֵל שְׁלִישׁ אוֹרִים שׁוֹבֵר לְשָׁלוֹם מִלְּאָכֵי מַחְנִים יוֹם זֶה זְכוּת לְבָנֵי יְרוּשָׁלַיִם בּוֹ שַׁעְרֵי רַחֲמִים אֲנִי פּוֹתֵחַ עוֹקֵד וְהִנְעֻקָד וְהַמְזֻבָּח</p>
---	---

<https://pizmonim.org/book.php?recording=6000#514k>

What messages emerge from this piyyut?

Take 1:
Midrash Rabbah Vayikra 20[2]

אברהם לא שמח בעולמי ואתם מבקשים לשמוח בעולמי. אברהם נולד לו בן למאה שנה ובסוף אמ' לו הקב"ה קח נא את בנך (בראשית כב, ב)... ואילולי שנענה עליו מן השמים ואמ' לו אל תשלח ידך (בראשית כב) כבר היה נשחט. תדע לך שהוא כן שכיון שחזר יצחק אצל אמו ואמרה לו אן הויתה ברי, ואמ' לה נטלני אבא והעלני הרים והורידני גבעות, ואמרה ווי על ברה דרוותה אילולי מלאך מן השמים כבר היית שחוט, אמ' לה אין, באותה שעה צווחה ששה קולות ווי כנגד שש תקיעות. אמרו לא הספיקה לגמור את הדבר עד שמייתה, הה"ד ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה (בראשית כג, ב).

... Had not an angel from Heaven called him (Abraham), Yitsak would have already been slain. There is proof that this is so, because Yitshak returned to his mother, and she said to him, "Where have you been, my son?" He said to her, "My father took me and led me up mountains, and down hills" etc... "Oy", she said, "for the son of an unfortunate woman! Had it not been for the angel, you would now have been slain!". "Yes," he said to her. At that moment, she cried out six cries, corresponding to the six *teki'ot* (shofar blasts). It is said that he had scarcely finished relating the story before she died. Therefore, it is written, "And Avraham came to eulogize Sarah and to cry for her" (*Bereishit* 23:2)

Take 2:

Talmud Bavli, Rosh HaShanah 16a

אמר רבי אבהו: למה תוקעין בשופר של איל? אמר הקדוש ברוך הוא: תקעו לפני בשופר של איל, כדי שאזכור לכם עקידת יצחק בן אברהם, ומעלה אני עליכם כאילו עקדתם עצמכם לפני.

Rabbi Abbahu said: Why does one sound a *shofar* made from a ram's horn? The Holy One, Blessed be He, said: Sound a blast before Me with a *shofar* made from a ram's horn, so that I will remember for you the binding of Isaac, son of Abraham [in whose stead a ram was sacrificed] and I will ascribe it to you as if you had bound yourselves before Me.

Ritva on Rosh HaShanah 16a (Yom Tov ben Abraham of Seville, 13th C.)

"א"ר אבהו... אמר הקב"ה אע"ג דאינו אלא מנהג מ"מ הרי הבטיח הקב"ה לאברהם שכל זמן שמחזיקין בדרכיו ועושין המצוה בחבה שיזכור להם עקידתו שנאמר בהר ה' יראה ומ"ה אפשר לומר אמר הקב"ה תקעו לפני בשופר של איל שאתם מחבבין מצוה בו זכר לעקידת יצחק והולכין בדרכיו מעלה אני עליכם כאלו אמרתי לכם לעקוד עצמיכם לפני ועשיתם מפי מורי:

Take 3:

Talmud Bavli Shabbat 89b

אמר לו ליצחק: בְּנִיךָ חָטָא לִי. אָמַר לְפָנָיו: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּנִי וְלֹא בְּנִיךָ! בְּשִׁעָה שֶׁהַקָּדִים לְפָנֶיךָ נִעְשָׂה לְ"נִשְׁמָע" קָרָאתָ לָהֶם "בְּנֵי בְּכוֹרֵי", עַכְשָׁיו בְּנִי וְלֹא בְּנִיךָ!
וְעוֹד, כַּמָּה חָטָאוּ? כַּמָּה שְׁנוֹתָיו שֶׁל אָדָם – שִׁבְעִים שָׁנָה. דַּל עֲשָׂרִין דָּלָא עֲנִשְׁתָּ עֲלֵייהוּ – פִּשְׁוּ לְהוּ חֲמִשִּׁין. דַּל עֲשָׂרִין וְחֲמִשָּׁה דְלִילָנְתָא – פִּשְׁוּ לְהוּ עֲשָׂרִין וְחֲמִשָּׁה. דַּל תְּרֵיתֵי סָרִי וּפְלָגָא דְצִלוּיֵי וּמִיכַל וּדְבֵית הַכֶּסֶף – פִּשְׁוּ לְהוּ תְּרֵיתֵי סָרִי וּפְלָגָא, אִם אֲתָה סוּבֵל אֶת כּוּלָם – מוֹטָב, וְאִם לֹא – פְּלָגָא עֲלֵי וּפְלָגָא עֲלֵיךָ. וְאִם תִּמְצָא לומר כּוּלָם עֲלֵי – הָא קָרִיבִית נַפְשִׁי קַמָּךָ. פּוֹתְחִין וְאוֹמְרִין: "כִּי אֲתָה אָבִינוּ". אָמַר לָהֶם יִצְחָק: עַד שְׂאֲתָם מְקַלְסִין לִי, קַלְסוּ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמַחְוִי לְהוּ יִצְחָק לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵינֵיהּ. מִיָּד נוֹשְׂאִים עֵינֵיהֶם לְמָרוֹם וְאוֹמְרִים: "אֲתָה ה' אָבִינוּ גּוֹאֲלָנוּ מֵעוֹלָם שְׂמָךְ".

God said to Yishak: Your children have sinned against Me. Yishak said before God: Master of the Universe, are they *my* children and not *Your* children? At Sinai, when they accorded precedence to "We will do" over "We will listen" before You, didn't You call them, "My child, My firstborn child..." (Exodus 4:22)? Now [that they have sinned, are they] my children and not Your children? And furthermore, how much did they actually sin? How long is a person's life? Seventy years. Subtract the first twenty years of his life [for] one is not punished [in heavenly matters before age twenty]. Fifty years remain. Subtract twenty-five years of nights, and twenty-five years remain for them. Subtract twelve and a half years during which one prays and eats and uses the bathroom, and twelve and a half years remain for them. If You can endure them all and forgive the sins committed during those years, excellent. And if not, half of the sins are upon me to bear and half upon You. And if You say that all of them, the sins of all twelve and a half years that remain, are upon me, I sacrificed my soul before You and You should forgive them due to my merit. The Jewish people began to say to Yishak: You are our father. Only Yishak defended the Jewish people as a father would and displayed compassion toward his children. Isaac said to them: Before you praise me, praise the Holy One, Blessed be He. And Yishak points to the Holy One, Blessed be He, before their eyes. Immediately they lifted their eyes to the heavens and said: "You, Lord, are our Father, our Redeemer, everlasting is Your name."

II. *Hon TaHon al Banekha*, Author Unknown

<p>Have mercy on your children who are returning to You And in fear they stand before You They fear the time has come to be called in judgment And so they have come before you in pain</p>	<p>הו תחן על בניך לך שבים ובפחד לפניך נצבים וראים את יקראו לדין כי על כן באו נכאבים</p>
<p>Remember Mercy on this Day of Judgement Cast away anger and rage at the time of judgment To those who fear you and give thought to Your name They sit now in judgment</p>	<p>זכר תזכר רחמים יום הדין הָפַר כַּעַס וְזַעֲמִים עֵת תְּדִין לִירְאִיךָ וּלְחוּשְׁבֵי שְׁמֶךָ הָמָּה יוֹשְׁבֵי עַל מִדִּין</p>
<p>Bring close the year of the Redeemer who will release me God, lead me besides still waters Remember, for me, the merit of the simple one (Yaakob) Place me like a seal upon your mind</p>	<p>קרב לי שנת גאול ופדני על מי מנוחות האל תנהני וזכור לי זכות איש תם על לבך כחותם שימני</p>

https://www.nli.org.il/he/piyut/Piyut1song_010002200000005171/NLI

1. *Shemot 33:18-19*

ויאמר ה' ראני נא את-כבודך:
 ויאמר אני אעביר כל-טובי על-פניך וקראתי בשם ה' לפניך וחסתי את-אשר את-רחמי את-אשר ארחם:
 He (Moshe) said, "Oh, let me behold Your Presence!"
 And [God] answered, "I will let all My goodness pass before you; I will proclaim the name of the Lord before you, and I will favor as I wish to favor, and I will have compassion as I wish to have compassion."

2. *Talmud Bavli Rosh HaShanah 17b*

”ויעבור ה' על פניו ויקרא“. אמר רבי יוחנן: אלמלא מקרא כתוב, אי אפשר לאומר. מלמד שנתעטף הקדוש ברוך הוא בשלל צפור, וקרא לו למשה סדר תפלה. אמר לו: קל זמן שישאל חוטאין – יעשו לפני פסדר הזה ואני מוחל להם.
 “And the Lord passed by before him, and proclaimed” (*Shemot* 34:6). Rabbi Yohanan said: Were it not written in the verse, it would be impossible to say this. This teaches that the Holy One, Blessed be He, wrapped Himself in a prayer shawl like a prayer leader and showed Moses the structure of the order of the prayer. He said to him: Whenever the Jewish people sin, let them act before Me in accordance with this order [of the Thirteen Attributes of Mercy] and I will forgive them.

3. *Talmud Bavli Berakhot 7a*

...מכאן שהקדוש ברוך הוא מתפלל מאי מצלי אמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב יהי רצון מלפני שיכבשו רחמי את כעסי ויגולו רחמי על מדותי ואתנהג עם בני במדת רחמים ואכנס להם לפנים משורת הדין. תניא אמר רבי ישמעאל בן אלישע פעם אחת נכנסתי להקטיר קטורת לפני ולפנים וראיתי אכתריאל יה' ה' צבאות שהוא יושב על כסא רם ונשא ואמר לי ישמעאל בני ברכני אמרתי לו יהי רצון מלפניך שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עם בניך במדת הרחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין ונענע לי בראשו.
 ...from here we see that the Holy One, Blessed be, prays. What does God pray? To whom does God pray? Rav Zutra bar Tovia said that Rav said: God says: May it be My will that My mercy will overcome My anger towards Israel for their transgressions, and may My mercy prevail over My other attributes through which Israel is punished, and may I conduct myself toward My children, Israel, with the attribute of mercy, and may I enter before them beyond the letter of the law. Similarly, it was taught in a *baraita* that Rabbi Yishmael ben Elisha, the High Priest, said: Once, on Yom Kippur, I entered the Holy of Holies to offer incense, and in a vision I saw Akatriel Ya, the Lord of Hosts, (one of the names of God) seated upon a high and exalted throne (see Isaiah 6). And He said to me: Yishmael, My son, bless Me. I responded with the prayer that God prays: “May it be Your will that Your mercy overcome Your anger, and may

Your mercy prevail over Your other attributes, and may You act toward Your children with the attribute of mercy, and may You enter before them beyond the letter of the law.” The Holy One, Blessed be, nodded [and accepted the blessing.]